

Υπόθεση C-18/24

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

11 Ιανουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Nejvyšší správní soud (Τσεχική Δημοκρατία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

29 Δεκεμβρίου 2023

Αναιρεσεύουσες:

NOVIS Insurance Company, NOVIS Versicherungsgesellschaft, NOVIS Compagnia di Assicurazioni, NOVIS Poist'ovňa a.s.

Αναιρεσίβλητη:

Česká národní banka

[...] [εθνικά διαδικαστικά ζητήματα] ΔΙΑΤΑΞΗ

Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, Τσεχική Δημοκρατία) [...] στη διαφορά μεταξύ, αφενός των αναιρεσειουσών: **NOVIS Insurance Company, NOVIS Versicherungsgesellschaft, NOVIS Compagnia di Assicurazioni, NOVIS Poist'ovňa a.s.**, με έδρα την [...] Μπρατισλάβα, [...] και, αφετέρου, της αναιρεσίβλητης: **Česká národní banka** (Εθνικής Τράπεζας της Τσεχίας, Τσεχική Δημοκρατία), με έδρα την [...] Πράγα 1, σχετικά με προσφυγή κατά της αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου της Česká národní banka (Εθνικής Τράπεζας της Τσεχίας) της 21ης Ιανουαρίου 2021, αριθ. 2021/007794/CNB/110/01, επί της αναιρέσεως που άσκησε η αναιρεσεύουσα κατά της αποφάσεως του Městský soud v Praze (περιφερειακού δικαστηρίου Πράγας, Τσεχική Δημοκρατία) της 19ης Οκτωβρίου 2022, αριθ. 6 Af 9/2021-105,

διατάσσει ως ακολούθως:

- I. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχει το άρθρο 155 της οδηγίας [...] 2009/138/EK (Φερεγγυότητα II) την έννοια ότι καλύπτει και τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής ελέγχει τη συμμόρφωση ασφαλιστικής επιχείρησης προερχόμενης από άλλο κράτος μέλος με τις υποχρεώσεις που επιβάλλει ο κανονισμός (ΕΕ) 1286/2014 (PRIIP) ή η οδηγία [...] 2016/97 (IDD);
 2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, απονέμει το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II κατά προτεραιότητα αρμοδιότητα στην εποπτική αρχή του κράτους καταγωγής και επιβάλλει στην εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής την υποχρέωση προηγούμενης εξαντλήσεως των διαδικασιών ενημερώσεως και λήψεως μέτρων για την αποκατάσταση των παρατυπιών που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3 του εν λόγω άρθρου της οδηγίας, επίσης και στην περίπτωση της επιβολής διοικητικών κυρώσεων κατά την έννοια των παραγράφων 5 και 6 του εν λόγω άρθρου της οδηγίας;
- II. [...] [εθνικά διαδικαστικά ζητήματα]

Σ κ ε π τ ι κ ό :

I. Αντικείμενο της διαδικασίας

1. Οι αναιρεσείουσες είναι σλοβακικές εμπορικές και ασφαλιστικές εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ασφαλειών ζωής. Στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας, οι αναιρεσείουσες διαθέτουν υποκατάστημα εγκατεστημένο στην Πράγα βάσει της ελευθερίας εγκαταστάσεως. Η αναιρεσίβλητη είναι η εποπτική αρχή της Τσεχικής Δημοκρατίας ως του κράτους μέλους υποδοχής. Η αναιρεσίβλητη έκρινε τις αναιρεσείουσες υπεύθυνες για τρεις διοικητικές παραβάσεις για τις οποίες τους επέβαλε πρόστιμο ύψους 1 000 000 τσεχικών κορώνων (CZK).
2. Η πρώτη διοικητική παράβαση συνίστατο σε παράβαση των υποχρεώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 6, παράγραφος 1, και στο άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο γ', σημεία ii, iii και iv, καθώς και στο άρθρο 8, παράγραφος 3, στοιχείο στ', του κανονισμού (ΕΕ) 1286/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τα έγγραφα των βασικών πληροφοριών που αφορούν συσκευασμένα επενδυτικά προϊόντα για ιδιώτες επενδυτές και επενδυτικά προϊόντα βασιζόμενα σε ασφάλιση (στο εξής: κανονισμός PRIIP), και εξετάστηκε βάσει του άρθρου 179, παράγραφος 1, του εθνικού zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (νόμου 256/2004 για την άσκηση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων στην κεφαλαιαγορά, στο εξής: ZPKT). Ειδικότερα, σύμφωνα με την αναιρεσίβλητη, οι αναιρεσείουσες δεν διασφάλισαν ότι οι πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στα έγγραφα βασικών πληροφοριών (στο εξής: KID – Key Information Documents) σχετικά με τα προϊόντα ήταν ακριβείς, αξιόπιστες, σαφείς, συνεπείς με τα δεσμευτικά συμβατικά έγγραφα και

μη παραπλανητικές· και, επιπλέον, ότι τα έγγραφα βασικών πληροφοριών περιελάμβαναν όλες τις πληροφορίες με την ποιότητα και την έκταση που απαιτούνται από τις άμεσα εφαρμοστέες διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

- 3 Η δεύτερη και η τρίτη διοικητική παράβαση αφορούσαν παραβάσεις υποχρεώσεων βάσει του zákonn č. 170/2018 Sb., o distribuci rojištění a zajištění (νόμος 170/2018 για τη διανομή ασφαλίσεων και αντασφαλίσεων, στο εξής: ZDPZ), με τον οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη η οδηγία (ΕΕ) 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [...] σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων (στο εξής: οδηγία IDD). Η δεύτερη διοικητική παράβαση αποτέλεσε αντικείμενο εξέτασης βάσει του άρθρου 110, παράγραφος 1, στοιχείο c, του ZDPZ και συνίστατο σε παράβαση εκ μέρους των αναιρεσειουσών των υποχρεώσεων θεσπίσεως, διατηρήσεως και εφαρμογής των κανόνων ελέγχου της δραστηριότητας όσον αφορά τους ανεξάρτητους πράκτορες που ενεργούν για λογαριασμό τους, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου της προσήκουσας τηρήσεως των προβλέψεων του άρθρου 48, παράγραφος 1, στοιχείο a, του εν λόγω νόμου. Η τρίτη διοικητική παράβαση εξετάστηκε βάσει του άρθρου 114, παράγραφος 1, σημείο 1, του ZDPZ και συνίστατο σε παράβαση, εκ μέρους των αναιρεσειουσών, της υποχρεώσεώς τους παροχής συμβουλών στον πελάτη πριν από τη σύναψη συμβάσεως ασφαλίσεως κεφαλαίου, σύμφωνα με το άρθρο 78 του εν λόγω νόμου.
- 4 Στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας, η αναιρεσίβλητη εξέτασε τον ισχυρισμό που προέβησαν οι αναιρεσειούσες περί αναρμοδιότητάς της για τη διεξαγωγή διαδικασίας διοικητικής παράβασης, βάσει του άρθρου 110 του zákonn č. 277/2009 Sb., o rojišťovníctví (νόμου 277/2009 περί ασφαλίσεων, στο εξής: ZPoj), με τον οποίο μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη το άρθρο 155 της οδηγίας 2009/138/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [...] σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα II), το οποίο, κατά την άποψή της, ρυθμίζει τη συνεκτική εποπτεία των ασφαλιστικών επιχειρήσεων που προέρχονται από άλλο κράτος μέλος. Κατά τις αναιρεσειούσες, η αναιρεσίβλητη, υπό την ιδιότητα της εποπτικής αρχής του κράτους υποδοχής, δεν τήρησε τις προαναφερθείσες διατάξεις του νόμου και της οδηγίας, δεν ενημέρωσε την εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την εικαζόμενη παράβαση στο κράτος μέλος υποδοχής και δεν περίμενε ώστε η τελευταία αρχή να λάβει, ενδεχομένως, τα κατάλληλα μέτρα ώστε να αποκατασταθούν οι παρατυπίες των αναιρεσειουσών. Επομένως, κατά τις αναιρεσειούσες, η αναιρεσίβλητη δεν είχε την εξουσία να διεξαγάγει η ίδια διαδικασία επιβολής κυρώσεων κατά των αναιρεσειουσών. Αντιθέτως, κατά την αναιρεσίβλητη οι διατάξεις περί εποπτείας των νόμων ZPKT και ZDPZ συνιστούν αυτοτελείς ρυθμίσεις (οι οποίες βασίζονται σε διατάξεις του δικαίου της Ένωσης διαφορετικές από την οδηγία Φερεγγυότητα II) και, ως εκ τούτου, ανεξάρτητες από τις διατάξεις περί εποπτείας του ZPoj. Κατά την αναιρεσίβλητη, οι ειδικές διατάξεις των ZPKT και ZDPZ υπερισχύουν των διατάξεων του ZPoj. Κατά την άποψη της αναιρεσίβλητης, οι αναιρεσειούσες διέπραξαν παραβάσεις

υποχρεώσεων που υπείχαν βάσει των νόμων ZPKT και ZDPZ, για τις οποίες τους επιβλήθηκαν άμεσα κυρώσεις και όχι υποχρεώσεων που υπείχαν βάσει του ZPoj.

- 5 Περαιτέρω, ο ως άνω ισχυρισμός κρίθηκε αβάσιμος και από το Městský soud v Praze (περιφερειακό δικαστήριο Πράγας), με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, με την οποία το εν λόγω δικαστήριο απέρριψε την ασκηθείσα ενώπιόν του προσφυγή. Το Městský soud (περιφερειακό δικαστήριο) επιβεβαίωσε το συμπέρασμα της αναιρεσίβλητης ότι εν προκειμένω δεν τύγχαναν εφαρμογής οι διατάξεις του ZPoj, ο οποίος ρυθμίζει τους γενικούς όρους της ασφαλίσεως, τους οποίους δεν είχαν παραβεί οι αναιρεσεύουσες, αλλά εκείνες των νόμων ZPKT και ZDPZ, οι οποίοι ρυθμίζουν τα συγκεκριμένα μέρη των παρεχόμενων από τις ασφαλιστικές εταιρίες υπηρεσιών τα οποία αφορούσαν οι διοικητικές παραβάσεις που διέπραξαν οι αναιρεσεύουσες.
- 6 Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) υποχρεούται, κατά τον δικαστικό έλεγχο της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως του Městský soud v Praze (περιφερειακού δικαστηρίου Πράγας), να εξετάσει τον λόγο αναίρεσεως που προέβαλαν οι αναιρεσεύουσες [νυν αναιρεσεύουσες στη διαδικασία ενώπιον του Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου], κατά τον οποίο το άρθρο 110 του ZPoj, το οποίο στηρίζεται στο άρθρο 115 της οδηγίας Φερεγγυότητα II πρέπει να τυγχάνει εφαρμογής σε όλες τις εποπτικές δραστηριότητες που αφορούν τον τομέα των ασφαλίσεων. Κατά τις αναιρεσεύουσες τόσο το άρθρο 110 ZPoj όσο και το άρθρο 115 της οδηγίας Φερεγγυότητα II αφορούν γενικά τη μη συμμόρφωση με υποχρεώσεις/μη τήρηση διατάξεων, και ως εκ τούτου, δεν περιορίζονται σε παραβάσεις των υποχρεώσεων που απορρέουν από τον ZPoj ή εκείνων που επιβάλλονται από νομοθετικές ρυθμίσεις κατ' εφαρμογήν της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Μολονότι επιβλήθηκαν στις αναιρεσεύουσες κυρώσεις για παράβαση των νόμων ZPKT και ZDPZ, εκείνες εξακολούθησαν να μη συμμορφώνονται με υποχρεώσεις τους όσον αφορά τον τομέα της ασφαλιστικής δραστηριότητας. Κατά τις αναιρεσεύουσες, ούτε ο κανονισμός PRIIP (και ο νόμος ZPKT που παραπέμπει σε αυτόν σε εθνικό επίπεδο) ούτε η οδηγία IDD (και η εθνική διάταξη που τη μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο, ήτοι ο νόμος ZDPZ) αποτελούν ρυθμίσεις ανεξάρτητες από τη βασική τομεακή ρύθμιση του τομέα των ασφαλίσεων, αλλά, αντιθέτως, συνιστούν συμπληρωματικές διατάξεις, άρρηκτα συνδεδεμένες με τις διατάξεις του ZPoj (με τις οποίες μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο η οδηγία Φερεγγυότητα II) οι οποίες θα έπρεπε να είχαν εφαρμοστεί εν προκειμένω. Κατά τις αναιρεσεύουσες, η μη εφαρμογή του άρθρου 110 του ZPoj από την αναιρεσίβλητη είχε ως συνέπεια την έλλειψη νομιμότητας της διοικητικής της αποφάσεως.

II. Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης και του εθνικού δικαίου

- 7 Κατά το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, το οποίο, σύμφωνα με τον τίτλο του, διέπει τη διαδικασία σε περίπτωση που οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις δεν τηρούν τις νομοθετικές διατάξεις:

Εάν οι εποπτικές αρχές κράτους μέλους υποδοχής διαπιστώσουν ότι μια ασφαλιστική επιχείρηση, που έχει υποκατάστημα ή λειτουργεί υπό καθεστώς ελευθερίας παροχής υπηρεσιών στο έδαφός του, δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση σε αυτό το κράτος μέλος, καλούν την εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση (παράγραφος 1).

Εάν η εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση δεν πράξει τα δέοντα, οι εποπτικές αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους ενημερώνουν σχετικά τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής λαμβάνουν, το συντομότερο δυνατό, όλα τα κατάλληλα μέτρα, ώστε η εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να θέσει τέρμα στην αντικανονική αυτή κατάσταση. Οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής ενημερώνουν τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής σχετικά με τα ληφθέντα μέτρα (παράγραφος 2).

Εάν, παρά τα ληφθέντα από το κράτος μέλος καταγωγής μέτρα, ή επειδή τα μέτρα αυτά αποδείχτηκαν ανεπαρκή ή δεν έχουν ληφθεί στο συγκεκριμένο κράτος, η ασφαλιστική επιχείρηση εξακολουθεί να παραβιάζει τις νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν στο κράτος μέλος υποδοχής, ή σε περίπτωση ανεπάρκειας των μέτρων αυτών, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους υποδοχής μπορούν, αφού ενημερώσουν σχετικά τις εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής, να λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών, και, εφόσον είναι απόλυτα αναγκαίο, να απαγορεύσουν τη σύναψη νέων ασφαλιστικών συμβάσεων από την επιχείρηση αυτή στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής (παράγραφος 3).

[σημείωση: η υπογράμμιση προστέθηκε από το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο)]

- 8 *Κατά το άρθρο 155, παράγραφος 5, της εν λόγω οδηγίας, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις για τις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις, ενώ κατά το άρθρο 155, παράγραφος 6, της ίδιας οδηγίας, εάν η ασφαλιστική επιχείρηση που έχει διαπράξει την παράβαση διαθέτει εγκατάσταση ή περιουσιακά στοιχεία στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους αυτού μπορούν, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να επιβάλλουν, στην εν λόγω εγκατάσταση ή στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τις εθνικές διοικητικές κυρώσεις που προβλέπονται για την παράβαση αυτή.*
- 9 Το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II μεταφέρθηκε στην τσεχική έννομη τάξη με το άρθρο 110 του ZPoj, το οποίο ρυθμίζει την εποπτεία της δραστηριότητας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων προερχόμενων από άλλο κράτος μέλος ως εξής:

1) *Εάν η Česká národní banka [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] διαπιστώσει ότι ασφαλιστική επιχείρηση προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος η οποία ασκεί ασφαλιστικές ή αντασφαλιστικές δραστηριότητες στο έδαφος της Τσεχικής*

Δημοκρατίας δυνάμει του δικαιώματος εγκαταστάσεως υποκαταστήματος ή βάσει της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών σε προσωρινή βάση δεν συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις στις οποίες υπόκειται η εν λόγω δραστηριότητα στην Τσεχική Δημοκρατία, υποχρεώνει την εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να θέσει τέρμα στις διαπιστωθείσες παρατυπίες εντός της προθεσμίας που τάσσει η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας].

2) Για τη διαπίστωση ή την επαλήθευση των γεγονότων που διαλαμβάνονται στην παράγραφο 1, η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] μπορεί να ζητήσει από την εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση να παράσχει τα αναγκαία έγγραφα, πληροφορίες και διευκρινίσεις σχετικά με τις δραστηριότητές της στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας, η δε ασφαλιστική επιχείρηση υποχρεούται να παράσχει τα ως άνω στοιχεία.

3) Εάν ασφαλιστική επιχείρηση προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος δεν θέσει τέρμα εντός της ταχθείσας προθεσμίας στις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 παρατυπίες, η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] ενημερώνει σχετικά την εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

4) Εάν τα ληφθέντα από την αρχή του κράτους μέλους καταγωγής μέτρα αποκατάστασης δεν επιφέρουν την άρση των παρατυπιών που διαπιστώθηκαν στις δραστηριότητες της προερχόμενης από άλλο κράτος μέλος ασφαλιστικής επιχείρησης ή εάν δεν ελήφθησαν καθόλου μέτρα αποκατάστασης, η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] επιβάλλει στην εν λόγω ασφαλιστική επιχείρηση πρόστιμο ή της απαγορεύει τη σύναψη νέων ασφαλιστικών ή αντασφαλιστικών συμβάσεων στο έδαφος της Τσεχικής Δημοκρατίας και την παράταση υποχρεώσεων που απορρέουν από ήδη συναφθείσες συμβάσεις. Η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] ενημερώνει την εποπτική αρχή του κράτους μέλους καταγωγής σχετικά με την εν λόγω απόφαση. Η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] μπορεί συγχρόνως να παραπέμψει το ζήτημα στην Ευρωπαϊκή Εποπτική Αρχή ζητώντας τη βοήθειά της.

5) Σε επείγουσες περιπτώσεις, η *Česká národní banka* [Εθνική Τράπεζα της Τσεχίας] προβαίνει στις ενέργειες της παραγράφου 4 χωρίς να εφαρμόζει τη διαδικασία που προβλέπεται στις παραγράφους 1 έως 3.

III. Ανάλυση των προδικαστικών ερωτημάτων

- 10 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) οφείλει να εξετάσει το νομικό ζήτημα, αν το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II (και, κατ' επέκταση, και η εθνική διάταξη για τη μεταφορά του στην εθνική έννομη τάξη, ήτοι το άρθρο 110 ZPoj) εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις ασκήσεως εποπτείας εκ μέρους της εποπτικής αρχής του κράτους υποδοχής (ήτοι της αναιρεσίβλητης) όσον αφορά τη συμμόρφωση ασφαλιστικής επιχειρήσεως προερχόμενης από άλλο κράτος μέλος (ήτοι των αναιρεσειουσών) με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον κανονισμό PRIIP ή στην οδηγία IDD.

- 11 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) πρέπει εν συνεχεία να εξετάσει αν το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II (και, κατ' επέκταση, και η εθνική διάταξη που το μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη, ήτοι το άρθρο 110 ZPoj) απονέμει στην εποπτική αρχή του κράτους καταγωγής κατά προτεραιότητα αρμοδιότητα και επιβάλλει στην εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής (ήτοι, στην αναιρεσίβλητη) την υποχρέωση προηγούμενης εξαντλήσεως των διαδικασιών ενημερώσεως και λήψεως μέτρων αποκατάστασης των παρατυπιών που προβλέπονται στο άρθρο 155, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας καθώς και του άρθρου 110, παράγραφοι 1, 3 και 4, του Zpoj, συμπεριλαμβανομένης της περίπτωσης επιβολής διοικητικών κυρώσεων κατά την έννοια του άρθρου 155, παράγραφοι 5 και 6, της οδηγίας, ή αν η εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής μπορεί να προχωρήσει στην επιβολή διοικητικών κυρώσεων και άλλων κυρώσεων χωρίς να έχει προβεί σε οποιαδήποτε άλλη ενέργεια.
- 12 Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) οφείλει, σύμφωνα με το άρθρο 267, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ ή Δικαστήριο), όταν ενώπιόν του ανακύπτει ερώτημα σχετικά με το κύρος και την ερμηνεία πράξεων των θεσμικών ή λοιπών οργάνων ή οργανισμών της Ένωσης. Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) έκρινε ότι εν προκειμένω πληρούνται οι προϋποθέσεις της προδικαστικής παραπομπής.
- 13 Περαιτέρω, δεν έχει περιέλθει εις γνώση του Nejvyšší správní soud (Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου) ότι το ζήτημα της ερμηνείας του άρθρου 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, στον βαθμό που αφορά την υπό κρίση υπόθεση, έχει επιλυθεί από τη νομολογία του ΔΕΕ (ήτοι, δεν πρόκειται για acte éclairé). Ταυτοχρόνως, ως εθνικό δικαστήριο που αποφαινεται σε τελευταίο βαθμό, οφείλει να επιδεικνύει ιδιαίτερη προσοχή στην εκτίμησή του περί της υπάρξεως ή μη εύλογων αμφιβολιών ως προς την ορθή ερμηνεία της εφαρμοζόμενης διατάξεως του δικαίου της Ένωσης, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη τον σκοπό της διαδικασίας της προδικαστικής παραπομπής, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση της ομοιόμορφης ερμηνείας του δικαίου της Ένωσης (απόφαση του τμήματος μείζονος συνθέσεως του ΔΕΕ, της 6ης Οκτωβρίου 2021, Consorzio ItalianManagement, C-561/19, EU:C:2021:799, σκέψη 49). Το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) είναι πεπεισμένο ότι καμία από τις ερμηνευτικές εκδοχές που παρατίθενται στη συνέχεια δεν δύναται να θεωρηθεί αδιαμφισβήτητα και χωρίς εύλογη αμφιβολία σαφώς πιο πειστική από την άλλη (και, ως εκ τούτου, ως acte clair) και, κατά συνέπεια, υποβάλλει τα προδικαστικά ερωτήματα που παρατίθενται στο διατακτικό της της παρούσας διατάξεως.

III.1 Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος: η εφαρμογή του άρθρου 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II

- 14 Όσον αφορά το πρώτο προδικαστικό ερώτημα, ήτοι αν το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II τυγχάνει εφαρμογής και σε περιπτώσεις που η εποπτεία της

εποπτικής αρχής του κράτους υποδοχής αφορά το αν ασφαλιστική επιχείρηση προερχόμενη από άλλο κράτος μέλος συμμορφώνεται με τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στον κανονισμό PRIIP ή στην οδηγία IDD, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) εντοπίζει **μια πρώτη ερμηνευτική εκδοχή**, κατά την οποία η διατύπωση που χρησιμοποιείται στο άρθρο 155, παράγραφος 1, της οδηγίας Φερεγγυότητα II «μια ασφαλιστική επιχείρηση [...] δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις που ισχύουν στη συγκεκριμένη περίπτωση [...]» [στην αγγλική γλωσσική απόδοση: is not complying with the legal provisions applicable to it· στη γαλλική γλωσσική απόδοση: ne respecte pas les dispositions légales (...) qui lui sont applicables] στο κράτος υποδοχής έχει την έννοια ότι δεν τηρεί **μόνον τις διατάξεις που εισάγουν τις ουσιαστικές απαιτήσεις που απορρέουν από την εν λόγω οδηγία**. Επομένως, στην περίπτωση αυτή, η διαδικασία του άρθρου 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II δεν θα τύγχανε εφαρμογής στην εποπτεία της συμμορφώσεως με τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται από τον κανονισμό PRIIP ή από την οδηγία IDD.

- 15 Η ως άνω ερμηνεία ενισχύεται από τους κανόνες περί εποπτείας και εποπτικών οργάνων που περιέχονται στο Κεφάλαιο III της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Μολονότι, σύμφωνα με την οδηγία, ο βασικός σκοπός της εποπτείας είναι, σε γενικές γραμμές, η προστασία των αντισυμβαλλομένων και των δικαιούχων (άρθρο 27), εντούτοις, παράλληλος σκοπός της είναι η σταθερότητα των χρηματοπιστωτικών συστημάτων στην Ευρωπαϊκή Ένωση (άρθρο 28), ο οποίος μάλιστα αποτυπώνεται και στον σύντομο τίτλο της οδηγίας. Επιπλέον, η εποπτεία βασίζεται σε προβλεπτική προσέγγιση επικεντρωμένη στους κινδύνους (άρθρο 29 παράγραφος 1). Η αιτιολογική σκέψη 14 της εν λόγω οδηγίας διαλαμβάνει ότι απαραίτητη προϋπόθεση για την προστασία των αντισυμβαλλομένων είναι να υπόκεινται οι ασφαλιστικές και ανασφαλιστικές επιχειρήσεις σε αποτελεσματικές απαιτήσεις φερεγγυότητας που να συνεπάγονται την αποτελεσματική κατανομή του κεφαλαίου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αιτιολογική σκέψη 24 επισημαίνει ότι οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους καταγωγής θα πρέπει να είναι υπεύθυνες για την εποπτεία της οικονομικής ευρωστίας των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- 16 Πρωτίστως όμως, το άρθρο 30 της οδηγίας Φερεγγυότητα II, το οποίο ρυθμίζει το πεδίο εφαρμογής της εποπτείας που θεσπίζει η εν λόγω οδηγία, ορίζει ότι η χρηματοοικονομική εποπτεία των ασφαλιστικών και ανασφαλιστικών επιχειρήσεων, συμπεριλαμβανομένης της εποπτείας των δραστηριοτήτων που αυτές ασκούν μέσω υποκαταστημάτων ή υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, υπόκειται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του κράτους μέλους καταγωγής (παράγραφος 1). Η χρηματοοικονομική εποπτεία δυνάμει της παραγράφου 1 περιλαμβάνει την εξακρίβωση, για το σύνολο των δραστηριοτήτων της ασφαλιστικής ή ανασφαλιστικής επιχείρησης, της κατάστασης της φερεγγυότητάς της, της σύστασης τεχνικών προβλέψεων, των στοιχείων του ενεργητικού της και των επιλέξιμων ιδίων κεφαλαίων, σύμφωνα με τους κανόνες και τις πρακτικές που εφαρμόζονται στο οικείο κράτος μέλος, δυνάμει διατάξεων που έχουν θεσπισθεί σε κοινοτικό επίπεδο [...] (παράγραφος 2). Κατά το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας, το οποίο ρυθμίζει τη διαδικασία εποπτικής εξέτασης, τα κράτη μέλη

εξασφαλίζουν ότι οι εποπτικές αρχές εξετάζουν και αξιολογούν τις στρατηγικές, διεργασίες και διαδικασίες πληροφόρησης, που έχουν καθιερωθεί από τις ασφαλιστικές και αντασφαλιστικές επιχειρήσεις, προκειμένου να συμμορφωθούν προς τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που θεσπίζονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ενώ από την απαρίθμηση της παραγράφου 2, του εν λόγω άρθρου, προκύπτει ότι πρόκειται για εποπτεία της χρηματοοικονομικής ευρωστίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων, όπερ επίσης αντιστοιχεί στον σύντομο τίτλο της οδηγίας *Φερεγγυότητα II* και στο συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του λοιπού περιεχομένου της.

- 17 Επομένως, σύμφωνα με την πρώτη αυτή ερμηνευτική εκδοχή, φαίνεται λογικό το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II να ερμηνευθεί ως προέκταση των κανόνων περί εποπτείας του κεφαλαίου III της οδηγίας (ήτοι, της χρηματοπιστωτικής εποπτείας) και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνον σε περίπτωση παραβάσεως των διατάξεων περί μεταφοράς των απαιτήσεων της οδηγίας Φερεγγυότητα II στην εσωτερική έννομη τάξη.
- 18 Ωστόσο, κατά το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο), δεν μπορεί να αποκλειστεί **μια δεύτερη ερμηνευτική εκδοχή** η οποία δίνει έμφαση στην οικονομία της οδηγίας Φερεγγυότητα II, στο πλαίσιο της οποίας το άρθρο 155 έχει τοποθετηθεί στο κεφάλαιο VIII που επιγράφεται *Δικαίωμα εγκατάστασης και ελευθερία παροχής υπηρεσιών*, αντικείμενο και σκοπός του οποίου είναι η εναρμόνιση της εποπτείας των ασφαλιστικών δραστηριοτήτων συνολικά. Σύμφωνα με την εν λόγω ερμηνευτική εκδοχή, η φράση «*ασφαλιστική επιχείρηση [...] δεν τηρεί τις νομοθετικές διατάξεις [...]*» του άρθρου 155, παράγραφος 1, της οδηγίας Φερεγγυότητα II θα πρέπει, επομένως, να ερμηνευθεί υπό την έννοια **ότι δεν τηρεί καμία νομοθετική διάταξη η οποία αποτελεί εφαρμογή των απαιτήσεων της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς και τη δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων** (και, επομένως, και άλλες διατάξεις πέραν εκείνων της οδηγίας Φερεγγυότητα II). Κατά συνέπεια, η διαδικασία που προβλέπει το εν λόγω άρθρο εφαρμόζεται στο σύνολο των εποπτικών δραστηριοτήτων των εποπτικών αρχών επί των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- 19 Η ως άνω ερμηνευτική εκδοχή επιρρωννύεται από την αιτιολογική σκέψη 11 της εν λόγω οδηγίας, η οποία υπογραμμίζει ότι η οδηγία αποτελεί ουσιώδες μέσο για την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς. Για τον λόγο αυτό, σύμφωνα με την εν λόγω αιτιολογική σκέψη, *ενδείκνυται να επιτευχθεί η αναγκαία και επαρκής εναρμόνιση για την αμοιβαία αναγνώριση των αδειών και των συστημάτων εποπτείας, ούτως ώστε να επιτραπεί η χορήγηση ενιαίας άδειας με ισχύ σε όλη την Κοινότητα και η εφαρμογή της αρχής της εποπτείας στο κράτος μέλος καταγωγής, χωρίς η εν λόγω εποπτεία να προσδιορίζεται ή να περιορίζεται με οποιονδήποτε τρόπο*. Περαιτέρω, στην αιτιολογική σκέψη 18 επισημαίνεται ότι *οι εποπτικές αρχές των κρατών μελών θα πρέπει, συνεπώς, να διαθέτουν όλα τα μέσα εποπτείας που είναι αναγκαία για να εξασφαλίζεται η ομαλή άσκηση των δραστηριοτήτων των ασφαλιστικών και αντασφαλιστικών επιχειρήσεων στο σύνολο της Κοινότητας, υπό καθεστώς δικαϊώματος εγκατάστασης ή ελευθερίας παροχής υπηρεσιών*.

- 20 Επομένως, σύμφωνα με την εν λόγω ερμηνευτική εκδοχή, το κεφάλαιο III της οδηγίας θα ρύθμιζε ένα μόνον τμήμα της εποπτείας, τη χρηματοπιστωτική εποπτεία, ήτοι την εποπτεία της χρηματοοικονομικής ευρωστίας των ασφαλιστικών επιχειρήσεων. Δεδομένου ότι σκοπός της οδηγίας είναι η επιδίωξη της εναρμόνισης του συνόλου των επιμέρους πτυχών της εποπτείας και του συνόλου των δραστηριοτήτων των εποπτικών αρχών στον τομέα των ασφαλίσεων και, ως εκ τούτου, η επιδίωξη της μέγιστης εφαρμογής της αρχής της εποπτείας επί των προερχόμενων από το κράτος μέλος καταγωγής ασφαλιστικών επιχειρήσεων (κατά την παλαιότερη ορολογία, της αρχής εποπτείας του κράτους μέλους καταγωγής), το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II θα επηρεάζε επίσης την εποπτεία άλλων ουσιαστικών απαιτήσεων που αφορούν το καθεστώς και τη δραστηριότητα των ασφαλιστικών επιχειρήσεων.
- 21 Ολοκληρώνοντας την παρούσα ενότητα, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) επισημαίνει ότι έχει λάβει γνώση του περιεχομένου της αποφάσεως του ΔΕΕ, της 28ης Απριλίου 2009, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-518/06, ECLI:EU:C:2009:270), στην οποία το ΔΕΕ ακολούθησε συστατική προσέγγιση (ήτοι, μάλλον υπέρ της πρώτης ερμηνευτικής εκδοχής) όσον αφορά την αρχή του ελέγχου του κράτους μέλους καταγωγής, υπό την έννοια ότι έκρινε ότι η εν λόγω αρχή καταλαμβάνει μόνον τη χρηματοπιστωτική εποπτεία (σκέψη 115 της αποφάσεως) και ότι πρόθεση του κοινοτικού νομοθέτη δεν ήταν να έχει το κράτος μέλος καταγωγής αποκλειστική αρμοδιότητα ελέγχου η οποία καταλαμβάνει και την εμπορική συμπεριφορά των ασφαλιστικών επιχειρήσεων (σκέψη 116 της αποφάσεως), καθώς και ότι τούτο δεν αποκλείει τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου από το κράτος μέλος υποδοχής (σκέψη 117 της αποφάσεως). Ωστόσο, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) επισημαίνει ότι η ως άνω απόφαση αφορά διατάξεις οι οποίες, σε αντίθεση με την υπό κρίση υπόθεση, αφορούσαν την ασφάλιση ζημιών και ότι, με την εν λόγω απόφαση, πραγματοποιήθηκε ερμηνεία της οδηγίας 92/49/ΕΟΚ του Συμβουλίου [...] για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση, εκτός της ασφάλειας ζωής, και για την τροποποίηση των οδηγιών 73/239/ΕΟΚ και 88/357/ΕΟΚ (στο εξής: *τρίτη οδηγία για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής*). Ωστόσο, ούτε οι διατάξεις, ούτε η πρόθεση του Ευρωπαϊκού νομοθέτη, όπως εκφράζεται στο προοίμιο της οδηγίας Φερεγγυότητα II, ταυτίζονται με τις διατάξεις και το προοίμιο της τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής. Για τον λόγο αυτό, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) δεν θεωρεί ότι το προδικαστικό ερώτημα αποτελεί acte éclairé. Κατά συνέπεια, σύμφωνα με την οδηγία Φερεγγυότητα II είναι δυνατές αμφοτέρως οι ως άνω ερμηνείες, από τις οποίες το ΔΕΕ θα πρέπει να προκρίνει μία.

III.2 Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος: εξουσία υπό όρους (ή άνευ όρων) της εποπτικής αρχής του κράτους υποδοχής να επιβάλλει διοικητικές κυρώσεις

- 22 Αν το ΔΕΕ κρίνει ότι το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II τυγχάνει εφαρμογής στο σύνολο των δραστηριοτήτων εποπτείας των εποπτικών αρχών (βλ.

σκέψεις [19] έως [21] της παρούσας διατάξεως) και, ως εκ τούτου, στην εποπτεία της συμμορφώσεως με τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τον κανονισμό PRIIP ή την οδηγία IDD, τότε θα πρέπει να εξεταστεί η ίδια η διαδικασία που περιγράφεται στο άρθρο 155 της οδηγίας και να πραγματοποιηθεί διάκριση μεταξύ του πότε η εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής υποχρεούται να ενεργεί σύμφωνα με το πνεύμα του εν λόγω άρθρου και του πότε όχι. Ειδικότερα, το ερώτημα που εγείρεται είναι αν το άρθρο 155 της οδηγίας Φερεγγυότητα II απονέμει στην εποπτική αρχή του κράτους καταγωγής κατά προτεραιότητα αρμοδιότητα και επιβάλλει στην εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής την αντίστοιχη υποχρέωση να εξαντλεί τις διαδικασίες ενημερώσεως και λήψεως μέτρων για την αποκατάσταση των παρατυπιών που προβλέπονται στις παραγράφους 1, 2 και 3, του εν λόγω άρθρου της οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της επιβολής διοικητικών κυρώσεων κατά την έννοια των παραγράφων 5 και 6, του ίδιου άρθρου. Ωστόσο, η απάντηση στο ως άνω ερώτημα δεν είναι σαφής λόγω της προβληματικής διατύπωσεως του κειμένου της οδηγίας σε πολλές γλωσσικές αποδόσεις.

- 23 Σύμφωνα με μια **πρώτη ερμηνευτική εκδοχή**, η εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής οφείλει να εξαντλήσει τις διαδικασίες ενημερώσεως και λήψεως μέτρων για την αποκατάσταση των παρατυπιών που προβλέπονται στο άρθρο 155, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας, όχι μόνον πριν από τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την πρόληψη νέων παρατυπιών (ήτοι μέτρων που αναπτύσσουν τα αποτελέσματά τους στο μέλλον, όπως είναι η απαγόρευση συνάψεως νέων ασφαλιστικών συμβάσεων στο έδαφός της), αλλά και πριν από τη λήψη μέτρων για την καταστολή των παρατυπιών (ήτοι την επιβολή διοικητικών κυρώσεων με αναδρομική ισχύ). Η εν λόγω ερμηνευτική εκδοχή δίνει έμφαση στην ερμηνεία της φράσης «ή την καταστολή» του άρθρου 155, παράγραφος 3, της οδηγίας Φερεγγυότητα II (στην αγγλική γλωσσική απόδοση: or penalise, στη γαλλική γλωσσική απόδοση: ou réprimer), από την οποία μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα, τουλάχιστον σε ορισμένες γλωσσικές αποδόσεις, ότι και η επιβολή κυρώσεων σε ασφαλιστική επιχείρηση από την εποπτική αρχή του κράτους υποδοχής εξαρτάται από την εξάντληση των διαδικασιών ενημερώσεως και λήψεως μέτρων για την αποκατάσταση των παρατυπιών. Στο πλαίσιο της εν λόγω ερμηνευτικής εκδοχής, οι διατάξεις του άρθρου 155, παράγραφοι 5 και 6, της οδηγίας επιβεβαιώνουν απλώς τη συνακόλουθη εξουσία της εποπτικής αρχής του κράτους υποδοχής να επιβάλλει κυρώσεις αν η εποπτική αρχή του κράτους καταγωγής δεν έχει λάβει τα κατάλληλα μέτρα ή αν η ασφαλιστική επιχείρηση δεν έχει αποκαταστήσει τις παρατυπίες βάσει των εν λόγω μέτρων.
- 24 Ωστόσο, σύμφωνα με μια **δεύτερη ερμηνευτική εκδοχή**, δίδεται έμφαση στο γράμμα του άρθρου 155, παράγραφοι 5 και 6, της οδηγίας Φερεγγυότητα II, το οποίο μπορεί επίσης να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι προβλέπει άμεσα (ήτοι χωρίς καμία προϋπόθεση) τις εξουσίες εποπτείας και επιβολής του νόμου των εποπτικών αρχών των επιμέρους κρατών μελών υποδοχής. Αυτό συμβαίνει χωρίς να χρειάζεται να εξαντληθούν προηγουμένως οι διαδικασίες που προβλέπονται στο άρθρο 155, παράγραφοι 1, 2 και 3, της οδηγίας Φερεγγυότητα II. Η ως άνω ερμηνεία δεν αποκλείεται από το γράμμα των εν λόγω διατάξεων, καθότι

σύμφωνα με την παράγραφο 5, οι παράγραφοι 1, 2 και 3 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα των κρατών μελών να επιβάλλουν κυρώσεις για τις διαπραττόμενες στο έδαφός τους παραβάσεις (στην αγγλική γλωσσική απόδοση: penalise infringements within their territories· στη γαλλική γλωσσική απόδοση: sanctionner les infractions sur leur territoire)· σύμφωνα δε με την παράγραφο 6, οι εποπτικές αρχές του κράτους μέλους αυτού μπορούν να επιβάλλουν, στην εν λόγω εγκατάσταση ή στα εν λόγω περιουσιακά στοιχεία, τις εθνικές διοικητικές κυρώσεις (στην αγγλική γλωσσική απόδοση: apply the national administrative penalties prescribed for that infringement by way of enforcement, στη γαλλική γλωσσική απόδοση: mettre à exécution les sanctions administratives nationales prévues pour cette infraction).

- 25 Στο πλαίσιο της δεύτερης αυτής ερμηνευτικής εκδοχής, η διαδικασία ενημερώσεως και λήψεως μέτρων για την αποκατάσταση των παρατυπιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 155, παράγραφοι 1, 2 και 3 της οδηγίας, αποτελεί μόνον προϋπόθεση για τη λήψη των κατάλληλων μέτρων για την πρόληψη νέων παρατυπιών (ήτοι, μέτρων που αναπτύσσουν τα αποτελέσματά τους στο μέλλον, όπως η απαγόρευση συνάψεως νέων ασφαλιστικών συμβάσεων στο έδαφός του), αλλά δεν επηρεάζει τη δυνατότητα των εποπτικών αρχών του κράτους υποδοχής να επιβάλλουν άμεσες, αυτοτελείς και αποτελεσματικές κυρώσεις, για τις διοικητικές παραβάσεις που διαπράττονται στο έδαφός του.
- 26 Η εν λόγω ερμηνεία ενισχύεται, επί παραδείγματι, από τη γαλλική γλωσσική απόδοση της οδηγίας, η οποία στο άρθρο 155, παράγραφος 3, χρησιμοποιεί τη φράση *prévenir ou réprimer de nouvelles irrégularités*, δηλαδή [για] την πρόληψη ή την καταστολή νέων παρατυπιών (σφαλμάτων). Ως εκ τούτου, στην παράγραφο 3 η γαλλική γλωσσική απόδοση της οδηγίας αφορά μόνον μέτρα που αναπτύσσουν τα αποτελέσματά τους στο μέλλον και όχι αναδρομικές κυρώσεις.
- 27 Η ως άνω ερμηνεία ενισχύεται περαιτέρω από την προσέγγιση (η οποία ωστόσο δεν συνοδεύεται από λεπτομερέστερη αιτιολογία) που διατυπώθηκε στην προμνημονευθείσα απόφαση του ΔΕΕ C-518/06, Επιτροπή κατά Ιταλίας (σκέψη 120), στην οποία, όσον αφορά το άρθρο 40, παράγραφος 7, της τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής επιβεβαίωσε την εξουσία του κράτους μέλους υποδοχής να επιβάλλει κυρώσεις για τις παραβάσεις που διαπράττονται στο έδαφός του, χωρίς το ΔΕΕ να εξετάσει την υποχρέωση προηγούμενης εξάντλησης της διαδικασίας ενημερώσεως και λήψεως μέτρων για την αποκατάσταση των παρατυπιών, σύμφωνα με το γράμμα του άρθρου 40, παράγραφοι 3, 4 και 5, της τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση εκτός της ασφάλειας ζωής όπως είχε τότε.
- 28 Τέλος, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) επισημαίνει ότι έχει επίσης λάβει γνώση της αποφάσεως του ΔΕΕ, της 27ης Απριλίου 2017, Onix Asigurări SA (C-559/15, ECLI:EU:C:2017:316). Ωστόσο, κατά το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο), η εν λόγω απόφαση δεν δίνει καμία απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, δεδομένου ότι αφορά το άρθρο 40, παράγραφος 6, της τρίτης οδηγίας για την πρωτασφάλιση εκτός της

ασφάλειας ζωής (το οποίο είναι αντίστοιχο του ισχύοντος άρθρου 155, παράγραφος 4, της οδηγίας Φερεγγυότητα II), ήτοι τη δυνατότητα λήψεως, σε επείγουσες (έκτακτες) περιπτώσεις, των κατάλληλων μέτρων, τα οποία αναπτύσσουν αποτελέσματα στο μέλλον και είναι προσωρινού χαρακτήρα (σκέψη 52 της αποφάσεως). Επομένως, δεν αφορά το ζήτημα της εξουσίας των αρχών να επιβάλλουν διοικητικές κυρώσεις, το οποίο αποτελεί το αντικείμενο της υπό κρίση υποθέσεως.

IV. Συμπεράσματα

- 29 Κατόπιν των ανωτέρω, το Nejvyšší správní soud (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) υποβάλλει στο Δικαστήριο τα προδικαστικά ερωτήματα που παρατίθενται στην ενότητα I της παρούσας διατάξεως.

[...]

[εθνικά διαδικαστικά
ζητήματα, ημερομηνία,
υπογραφές]

ΕΠΙΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ